

הקורא למפרע פרק שני מגילה

י'ה:

ר' משפט

מסורת הש"ס

הם סמקלו ודרשו ורשותם וכן יול מומחה דמייך למידה. מקום סיטים שם יוכס. מילפ' לינמה ומורה ננד דס לת' יהוותה כל יוניה הולך צנפה ספיקת לינמה לפיקין: הוודאים לו ספק

סיטוון. נלפלו, כמו קרכוב, או מפרקם ונזה דע מה, ממהיר ווינס מקילין: פואנס כה חד מן סלהון, והוא מתקיימת במתוך עתם ניסים נאכליים.

נקומת דבר ביבי בידך. למהר נכלה
סמחור גלעדי וכן הלאה דלון
כרכ גליהקומי לדמיה נון ולמי יומן קמי^(ז"ב נ"ז: ופס) לדמיה קלחס עמעח חקע

תורה או הרשלם
א. עינך לך כיבושו
ויעפעף יישוע גורלה
משל ד כה
ב. הטעיף עינך בו
ואיתנו כי עשת עיטה לה
בכדיים נקשר יושע
משל בגן
ההשטים:

רבי נחנא
בצלאים (ב), חדר ארא
בן שוקרא פסוק ומינה
פסוק וקורא הפסוק שליש
זהodor וקוראו הפסוק השני

ישראל אמור מושמה דרבנן
ספ"ר ירושלמי ואותו וקרוא
קראה את הכתובים ומקרא
טומשיותם ואסកותיהם
הנ"י מל' בטליה, אבל פ"ג
בצד שקרוא צעה, לא
סבירו ומכוון לה' קרא
פ"ג, ועתה, מינ' שארבון
לזכרים אסלאם אוות אהת
אבל ותולית שעת החך ל-
תוה [ונכון], ואסיקנו והוו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

הן שבעל זיהוי בזיהוי בזיהוי תר' השם בה שופר אותיות או פסוקין וקראן קוראו ואן כמותו גומן מתרגם יצא מיהיב יהו בה אותיות מטעשנות או מקורותם אם רשום ניכר בשורה ואם לאו פסולה לא קשיאআ בقوله הא במקצתה תר' השם בה הקורא פסוק אחד לא יאמר אקרא את בולה ואח"כ אקרא אותו פסוק אלא קורא מאותו פסוק ואילך יגנס לבית הכנסת ומצא צבור שקראו חיזיה לא יאמר אקרא חיזיה עם הדברו ואח"כ אקרא חיזיה אלא קורא אותה מתחילה ועד סופה: מתבונן יצא וכו': חיל דמי מתרגמים אמר רב אשן נים ולא נים יתרך ולא תיר דקרו ליה וענילא דע לאחדורי סברא וכי מדברו ליה מדבר: היה כתובה דורשה ומינהה אם

ה רמי בר חמא לרבו ירמיה
הף עניין בו ואינו ואפלו hic
שם שלא מן הכתב אמר לה
ב את אחת שלא מן הכתב
אצלו וזה רבי מair כתוב
מן הכתב כמו כי הא תנא
הכתב ואין ציריות שרטות
ו נכתבות שלא מן הכתב
וננה סקרתא שמה קומס קומה
קנקנות

ה' בסמך כי:¹⁹ סם סמא סקרא אמר רבה בר בר
שרוטות ימוות זרכין שורוטין אידי וא
ר' רבינו:²⁰ חפלין ומויות נכתבות שלא מן
לדבי בר:²¹ חבו למכות חפלין ומויות שלא
אויה שתיכתב על פך מכל דמיושרין ה
ח' ח' אמר לו אלו דברי תורה רכתי בהו:²² הח
חדרא אשכחיה לרב חננאל דהוה כתוב ספר
ב: על פך אלא כך אמרו חכמים אסור לכרב
דרמקים ביה יועפעך ישרו נגץ אמר ב

הסודות אוקורן סיל', עד שישועה א' דמגנטית (ונגדת מלח) ווין ומפר שטחנות (עט). מינרט גראסן. וו' ואלטנום עליה (זא) הו באהוות ציאן, וחיא נווטה. ובתולדות אין כ' ר' ר' ר' הנללי. תיד' השפטים בה קוקפ' דברם שלכו לברד העשם ומזא א' ואלטן עליה (זא) הו באהוות